

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodnicząca: SSR A. M.

Protokolant: st. sekr. M. R.

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku M. K. (1)

z udziałem M. K. (2)

o podział majątku wspólnego

postanawia:

1. ustalić, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków M. K. (2) i M. K. (1) wchodzi następujące składniki:

- a) równowartość środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym o numerze (...), prowadzonym na nazwisko M. K. (2) i M. K. (1) w Banku (...) Spółce Akcyjnej w W. w kwocie 14.175,48 zł (czternaście tysięcy sto siedemdziesiąt pięć złotych czterdzieści osiem groszy);
- b) równowartość środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym o numerze (...) prowadzonym na nazwisko M. K. (1) w Banku (...) Spółce Akcyjnej w W. w kwocie 1.577,52 zł (jeden tysiąc pięćset siedemdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt dwa grosze);
- c) równowartość środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym o numerze (...), prowadzonym na nazwisko M. K. (2) w Banku (...) Spółce Akcyjnej w W. w kwocie 1.665,18 zł (jeden tysiąc sześćset sześćdziesiąt pięć złotych osiemnaście groszy);
- d) równowartość karniszy i firan o wartości 400,00 zł (czteryście złotych);
- e) lodówka Samsung o wartości 400,00 zł (czteryście złotych);
- f) odkurzacz E. o wartości 125,00 zł (sto dwadzieścia pięć złotych);
- g) meble o wartości 3.800,00 zł (trzy tysiące osiemset złotych);
- h) szkatułka o wartości 0,00 zł (zero złotych);
- i) ręczniki, pościel, kołdra, poduszki o wartości 0,00 zł (zero złotych);
- j) patelnie, garnki o wartości 200,00 zł (dwieście złotych);
- k) równowartość piekarnika o wartości 250,00 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych);
- l) równowartość płyty gazowej o wartości 250,00 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych);

- m) równowartość pralki o wartości 400,00 zł (czteryście złotych);
  - n) wkrętarka o wartości 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych);
  - o) lampa solna o wartości 20,00 zł (dwadzieścia złotych);
  - p) aparat fotograficzny o wartości 20,00 zł (dwadzieścia złotych);
  - q) odkurzacz przemysłowy o wartości 100,00 zł (sto złotych);
  - r) separator do popiołu o wartości 50,00 zł (pięćdziesiąt złotych);
  - s) odtwarzacz M. o wartości 40,00 zł (czterdzieści złotych);
  - t) kosiarka spalinowa o wartości 125,00 zł (sto dwadzieścia pięć złotych);
  - u) meble ogrodowe o wartości 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych);
  - v) wąż ogrodowy o wartości 10,00 zł (dziesięć złotych);
  - w) narzędzia ogrodowe o wartości 0,00 zł (zero złotych);
  - x) skrzynka z narzędziami o wartości 100,00 zł (sto złotych);
  - y) skrzynka na klucze o wartości 10,00 zł (dziesięć złotych);
  - z) wiertarka o wartości 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych);
  - aa) robot kuchenny o wartości 0,00 zł (zero złotych);
  - bb) czajnik elektryczny o wartości 50,00 zł (pięćdziesiąt złotych);
  - cc) termos o wartości 0,00 zł (zero złotych);
  - dd) szklanki D., L. o wartości 0,00 zł (zero złotych);
  - ee) zaparzac do kawy o wartości 0,00 zł (zero złotych);
  - ff) szklanki do piwa o wartości 0,00 zł (zero złotych);
  - gg) talerze o wartości 0,00 zł (zero złotych);
  - hh) sztućce o wartości 0,00 zł (zero złotych);
  - ii) kwiaty doniczkowe o wartości 0,00 zł;
  - jj) zegar o wartości 40,00 zł (czterdzieści złotych);
2. ustalić, iż uczestniczka M. K. (2) poniosła nakład z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 5.156,08 zł (pięć tysięcy sto pięćdziesiąt sześć złotych osiem groszy);
3. dokonać podziału majątku wspólnego M. K. (2) i M. K. (1) w ten sposób, że:
- a) przyznać wnioskodawcy składniki majątku opisane w punktach: 1 b, 1 i – jj postanowienia;
  - b) przyznać uczestniczce składniki majątku opisane w punktach 1a, 1c – h postanowienia;

4. zasądzić od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwotę 3.280,49 zł (trzy tysiące dwieście osiemdziesiąt złotych czterdzieści dziewięć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 grudnia 2013 roku tytułem dopłaty i wzajemnych rozliczeń;

5. zasądzić od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwotę 500,00 zł (pięćset złotych) tytułem kosztów postępowania oraz ustalić, że w pozostałym zakresie wnioskodawca

i uczestniczka postępowania ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygnatura akt II Ns 2003/13

UZASADNIENIE

W dniu 7 listopada 2013 roku M. K. (1) złożył do tutejszego Sądu wniosek o uzupełniający podział majątku wspólnego, wnosząc o ustalenie, iż w skład majątku wspólnego, który tworzył wraz z uczestniczką M. K. (2) wchodzi kwota 14.175,48 zł. Wnioskodawca wniósł o podział majątku wspólnego poprzez zasądzenie od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwoty 7.087,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 września 2013 roku do dnia zapłaty.

Na uzasadnienie swego stanowiska wnioskodawca wskazał, iż w dniu 12 lipca 2013 roku strony dokonały sprzedaży nieruchomości, która wchodziła w skład majątku wspólnego, za kwotę 450.000,00 zł, z czego nabywcy kwotę 10.000,00 zł przekazali stronom w gotówce, kwotę 179.073,47 zł nabywcy przelali na wskazane przez strony konta, zaś resztę ceny zakupu to jest kwotę 260.926,53 zł przelali na konto techniczne Banku (...) S.A. w W., na którym doszło do rozliczenia kredytu zaciągniętego przez wnioskodawcę i uczestniczkę w czasie kiedy byli małżeństwem. Po dokonanej spłacie kredytu bankowego na koncie pozostała kwota 14.175,48 zł, która to została w całości wypłacona przez uczestniczkę w dniu 23 lipca 2013 roku (wniosek k. 2 -5).

W dniu 24 grudnia 2013 roku M. K. (2) złożyła odpowiedź na wniosek, w której wniosła o oddalenie wniosku. Wskazując, iż wypłacona przez nią w dniu 23 lipca 2013 roku kwota 14.175,48 zł, została zaliczona na poczet dwóch zaciągniętych pożyczek oraz na pokrycie zadłużenia jakie posiadał wnioskodawca wobec uczestniczki w związku z kosztami utrzymania nieruchomości wspólnej. Nadto uczestniczka zgłosiła do rozliczenia nakład poczyniony z jej majątku osobistego, w okresie od lutego 2011 roku do dnia 12 lipca 2013 roku, na majątek wspólny - nieruchomość położoną w K. przy ulicy (...) w kwocie 31.989,39 zł, na co złożyły się: wydatki na obsługę kredytu bankowego, spłata pożyczki pracowniczej mieszkaniowej, koszty związane

z przygotowaniem nieruchomości do sprzedaży, opłaty za przedszkole syna, spłaty debetu na rachunku bankowym, spłata kredytu zaciągniętego na zakup laptopa, koszty pomocy prawnej udzielonej stronom w toku postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w Łodzi w sprawie o sygnaturze II C 831/12. Nadto uczestniczka wskazała, iż przed przystąpieniem do zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości, przekazała wnioskodawcy, będąc przez niego szantażowaną kwotę 10.000,00 zł (odpowiedź na wniosek k. 42 – 51).

W piśmie z dnia 10 czerwca 2013 roku uczestniczka sprecyzowała zgłoszone do rozliczenia nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny, wskazując, że wnosi

o rozliczenie nakładów poczynionych w okresie od 4 kwietnia 2011 roku do końca lipca 2013 rok w wysokości 51,478,77 zł, a w konsekwencji zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kwoty 18.670,70 zł. Uczestniczka wskazała, iż po dniu 4 kwietnia 2011 roku poczyniła nakłady na majątek wspólny wnioskodawcy i uczestnika w następującym zakresie:

- koszty usługi prawnej świadczonej w toku postępowania prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Łodzi pod sygnaturą, których wysokość została ustalona na kwotę 7.134,00 zł i która to została w całości pokryta z majątku osobistego uczestniczki;

- spłata pożyczki pracowniczej zaciągniętej na rozbudowę domu w wysokości 12.090,00 zł;

- koszty dotyczące nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego w wysokości 1.100,00 zł, na co składają się kwoty wyłożone w związku z przygotowaniem nieruchomości do sprzedaży tj. koszenie trawy, ścięcie drzewa, uporządkowanie terenu, zakup donic z iglakami, czterokrotny serwis pieca c.o.;
- koszty zaświadczeń niezbędnych do sprzedaży domu w wysokości 212,00 zł;
- podatek od nieruchomości w całości uiszczony przez uczestniczkę w okresie od 13 maja 2011 roku do dnia 15 maja 2013 roku w wysokości 1.029,00 zł;
- spłata kredytu hipotecznego w okresie od 6 kwietnia 2011 roku do dnia 6 lipca 2013 roku w wysokości 25.468,58 zł;
- opłaty związane z prowadzeniem rachunku bankowego o numerze (...) oraz opłaty związane z ubezpieczeniem przy kredycie hipotecznym w wysokości 2.284,04 zł;
- spłata kredytu na zakup laptopa w wysokości 637,00 zł;
- rachunki za media za okres od 4 kwietnia 2011 roku do dnia 30 lipca 2011 roku – to jest do czasu wyprowadzki wnioskodawcy ze wspólnego domu stron w wymiarze 1.524,15 zł;

Uczestniczka wskazała, iż łącznie kwoty wyłożone przez nią z jej majątku osobistego na majątek wspólny wynoszą 51.478,77 zł, co po podzieleniu na połowę stanowi kwotę 25.739,38 zł. Wnioskodawca w okresie od 4 kwietnia 2011 roku do grudnia 2011 roku przekazał uczestniczkę postępowania na wydatki związane z utrzymaniem wspólnej nieruchomości kwotę 7.068,68 zł, a zatem do zapłaty od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki pozostaje kwota 18.670,70 zł (pismo uczestniczki z dnia 10 czerwca 2014 roku k. 136 – 141).

Pismem procesowym z dnia 25 czerwca 2014 roku wnioskodawca wniósł o oddalenie wniosku uczestniczki o rozliczenie nakładów poczynionych z majątku osobistego M. K. (2) na poczet majątku wspólnego stron, kwestionując wyszczególnione przez uczestniczkę nakłady w całości. Wnioskodawca wskazał, iż w okresie od dnia 4 kwietnia 2011 roku do końca lipca 2013 roku przekazywał uczestniczkę miesięczne kwoty, które w całości pokrywały ciężące na stronach koszty związane z ratami kredytu bankowego, pożyczki mieszkaniowej. Nadto wnioskodawca wskazał, iż zamieszkiwał we wspólnym domu stron w K. do końca stycznia 2011 roku, co czyni zgłoszone przez nią nakłady, związane z opłatami za media, bezzasadnymi. Wnioskodawca podniósł również, iż nie podpisywał żadnej umowy o świadczenie usług prawnych, co czyni bezzasadną zgłoszoną do rozliczenia kwotę 7.134,00 zł. Odnosząc się zaś do zgłoszonych do rozliczenia wydatków poczynionych na przygotowanie nieruchomości do sprzedaży tj. koszenie trawy, ścięcie drzewa, uporządkowanie terenu, zakup donic z iglakami, czterokrotny serwis pieca c.o., wnioskodawca wskazał, iż nie zostały one w żaden sposób udowodnione (pismo z dnia 25 czerwca 2014 roku k. 164 – 167).

W piśmie z dnia 23 lipca 2014 roku pełnomocnik wnioskodawcy podtrzymał swoje stanowisko w sprawie oraz wniósł o rozliczenie kwoty 8.000,00 zł, wskazując, iż taką wartość miały meble pozostawione przez wnioskodawcę na rzecz uczestniczki, która przejęła je w posiadanie. Nadto zgłosił do rozliczenia kwotę 6.000,00 zł, uzyskana ze sprzedaży pojazdu, zakupionego w trakcie trwania wspólności ustawowej jednakże ze środków pochodzących w całości z majątku osobistego wnioskodawcy. Do rozliczenia została również zgłoszona kwota 400,00 zł, która to wnioskodawca wyłożył z majątku osobistego na pokrycie kary umownej za przedterminowe rozwiązanie umowy za dostawę TV. Wnioskodawca potwierdził również, iż w trakcie trwania małżeństwa strony zakupiły na raty laptop, jednakże strony uzgodniły, iż zostanie on przyznany na wyłączną własność uczestniczce, która będzie również spłacała związane z jego zakupem raty (pismo z dnia 23 lipca 2014 roku k. 170 – 173).

W piśmie procesowym pełnomocnika uczestniczki z dnia 28 grudnia 2015 roku zostały zgłoszone do podziału następujące ruchomości:

kk) karnisze i firany o wartości 400,00 zł (czteryście złotych);

ll) lodówka Samsung o wartości 400,00 zł (czteryście złotych);

mm) odkurzacz E. o wartości 125,00 zł (sto dwadzieścia pięć złotych);

nn) meble o wartości 3.800,00 zł (trzy tysiące osiemset złotych);

oo) szkatułka o wartości 0,00 zł (zero złotych);

pp) ręczniki, pościel, kołdra, poduszki o wartości 0,00 zł (zero złotych);

qq) patelnie, garnki o wartości 200,00 zł (dwieście złotych);

rr) równowartość piekarnika o wartości 250,00 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych);

ss) równowartość płyty gazowej o wartości 250,00 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych);

tt) równowartość pralki o wartości 400,00 zł (czteryście złotych);

uu) wkrętarka o wartości 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych);

vv) lampa solna o wartości 20,00 zł (dwadzieścia złotych);

ww) aparat fotograficzny o wartości 20,00 zł (dwadzieścia złotych);

xx) odkurzacz przemysłowy o wartości 100,00 zł (sto złotych);

yy) separator do popiołu o wartości 50,00 zł (pięćdziesiąt złotych);

zz) odtwarzacz M. o wartości 40,00 zł (czterdzieści złotych);

aaa) kosiarka spalinowa o wartości 125,00 zł (sto dwadzieścia pięć złotych);

bbb) meble ogrodowe o wartości 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych);

ccc) wąż ogrodowy o wartości 10,00 zł (dziesięć złotych);

ddd) narzędzia ogrodowe o wartości 0,00 zł (zero złotych);

eee) skrzynka z narzędziami o wartości 100,00 zł (sto złotych);

fff) skrzynka na klucze o wartości 10,00 zł (dziesięć złotych);

ggg) wiertarka o wartości 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych);

hhh) robot kuchenny o wartości 0,00 zł (zero złotych);

(...) czajnik elektryczny o wartości 50,00 zł (pięćdziesiąt złotych);

jjj) termos o wartości 0,00 zł (zero złotych);

kkk) szklanki D., L. o wartości 0,00 zł (zero złotych);

lll) zaparzac do kawy o wartości 0,00 zł (zero złotych);

mmm) szklanki do piwa o wartości 0,00 zł (zero złotych);

nnn) talerze o wartości 0,00 zł (zero złotych);

ooo) sztućce o wartości 0,00 zł (zero złotych);

ppp) kwiaty doniczkowe o wartości 0,00 zł;

qqq) zegar o wartości 40,00 zł (czterdzieści złotych);

(pismo pełnomocnika uczestniczki z dnia 28 grudnia 2015 roku k. 286 – 287).

Zgłoszone do podziału ruchomości zostały potwierdzone przez pełnomocnika wnioskodawcy tak co do składu jak i wartości w piśmie z dnia 26 stycznia 2016 roku (pismo pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 26 stycznia 2016 roku k. 295 – 297).

Na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2016 roku strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie, nadto pełnomocnik uczestniczki ograniczył zgłoszone do rozliczenia koszty związane z obsługą prawną w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Łodzi w sprawie o sygnaturze II C 831/12, do kwoty 800,00 zł (protokół rozprawy z dnia 18 kwietnia 2016 roku k. 317 – 319).

W toku dalszego postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie, wskazując, iż wnoszą o objęcie podziałem majątku wspólnego jedynie ruchomości wyszczególnionych w piśmie pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 26 stycznia 2016 roku oraz piśmie pełnomocnika uczestniczki z 28 grudnia 2015 roku (protokół rozprawy z dnia 12 września 2016 roku k. 322 – 323, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku k. 340 – 342).

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. (1) zawarł z M. K. (2) związek małżeński w dniu 7 sierpnia 2004 roku, który został zarejestrowany w Urzędzie Stanu Cywilnego Ł. Centrum pod numerem II – (...). Z małżeństwa tego strony posiadają urodzonego w dniu (...) syna M. K. (3). Małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód z winy męża w dniu 20 września 2011 roku, przez Sąd Okręgowy w Łodzi. W powyższym orzeczeniu Sąd zobowiązał oboje rodziców do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletniego dziecka stron i w ramach tego obowiązku zasądził od wnioskodawcy na rzecz M. K. (3) alimenty w wysokości po 500,00 zł miesięcznie, płatne do dnia 10 – tego każdego miesiąca do rąk matki dziecka M. K. (2) z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat (okoliczność bezsporna, a nadto kopia orzeczenia Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 20 września 2011 roku, wydanego w sprawie o sygnaturze akt II C 269/11 k. 24 – 25).

W dniu 4 kwietnia 2011 roku strony umową zawartą w formie aktu notarialnego w dniu 4 kwietnia 2011 roku, ustanowiły rozdzielność majątkową z dniem 4 kwietnia 2011 roku (okoliczność bezsporna, a nadto kopia wypisu aktu notarialnego z dnia 4 kwietnia 2011 roku k. 54 – 56).

W dniu 4 kwietnia 2011 roku na rachunku bankowym o numerze (...) prowadzonym na nazwisko M. K. (1) w Banku (...) Spółce Akcyjnej w W. była kwota 1.577,52 zł (zaświadczenie o wysokości salda na rachunku k. 213).

W dniu 4 kwietnia 2011 roku na rachunku bankowym o numerze (...), prowadzonym na nazwisko M. K. (2) w Banku (...) Spółce Akcyjnej w W. była kwota 1.665,18 zł (zaświadczenie o wysokości salda na rachunku k. 224).

Na dzień 4 kwietnia 2011 roku małżonkowie M. i M. K. (1) posiadali następujące ruchomości: karnisze i firany o wartości 400,00 zł, lodówka Samsung o wartości 400,00 zł, odkurzacz E. o wartości 125,00 zł, meble o wartości 3.800,00 zł, szkatułka o wartości 0,00 zł, ręczniki, pościel, kołdra, poduszki o wartości 0,00 zł, patelnie, garnki o wartości 200,00 zł, równowartość piekarnika o wartości 250,00 zł, równowartość płyty gazowej o wartości 250,00 zł, równowartość pralki o wartości 400,00 zł, wkrętarka o wartości 150,00 zł, lampa solna o wartości 20,00 zł, aparat fotograficzny o wartości 20,00 zł, odkurzacz przemysłowy o wartości 100,00 zł, separator do popiołu o wartości 50,00 zł, odtwarzacz M. o wartości 40,00 zł, kosiarka spalinowa o wartości 125,00 zł, meble ogrodowe o wartości 150,00 zł, wąż ogrodowy o wartości 10,00 zł, narzędzia ogrodowe o wartości 0,00 zł, skrzynka z narzędziami o wartości 100,00 zł, skrzynka na klucze o wartości 10,00 zł, wiertarka o wartości 150,00 zł, robot kuchenny o wartości 0,00 zł, czajnik

elektryczny o wartości 50,00 zł, termos o wartości 0,00 zł, szklanki D., L. o wartości 0,00 zł, zaparzac do kawy o wartości 0,00 zł, szklanki do piwa o wartości 0,00 zł, talerze o wartości 0,00 zł, sztucze o wartości 0,00 zł, kwiaty doniczkowe o wartości 0,00 zł, zegar o wartości 40,00 zł (zeznania wnioskodawcy – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:07:31 – 00:54:29, k. 326 – 328, k. 127 – 130, k.255, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:03:30 – 00:16:26, 00:22:43:00 – 00:26:15, k. 340 – 341, zeznania uczestniczki elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:56:56 – 01:46:14, k. 328 – 331, k. 130 – 131, k. 255 – 256, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:16:27 – 00:22:42 k. 341,).

Małżonkowie M. i M. K. (1) w trakcie trwania związku małżeńskiego zakupili na raty laptopa. Po zawarciu umowy o rozdzielności majątkowej w dniu 4 kwietnia 2011 roku strony uzgodniły, iż uczestniczka będzie spłacała pozostałe raty za laptopa i będzie z niego wyłącznie korzystała (zeznania wnioskodawcy – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:07:31 – 00:54:29, k. 326 – 328, k. 127 – 130, k.255, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:03:30 – 00:16:26, 00:22:43:00 – 00:26:15, k. 340 – 341, zeznania uczestniczki elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:56:56 – 01:46:14, k. 328 – 331, k. 130 – 131, k. 255 – 256, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:16:27 – 00:22:42 k. 341).

M. K. (1) po sprzedaży domu otrzymał od uczestniczki listę rzeczy ruchomych pozostawionych przez uczestniczkę dla wnioskodawcy na terenie nieruchomości. Nowy właściciel nieruchomości również kontaktował się z wnioskodawcą, prosząc o odbiór pozostawionych rzeczy. Wnioskodawca z pozostawionych dla niego przedmiotów zabrał kuchenkę gazową, piekarnik, pralkę, które następnie zbył odpłatnie. Nadto wnioskodawca zabrał wkrętarke, lampę solną, aparat fotograficzny, odtwarzacz manta, skrzynkę z narzędziami, koc i poduszkę wełnianą. Koc i poduszka wełniana uległy zniszczeniu w toku eksploatacji i zostały przez wnioskodawcę wyrzucone (zeznania wnioskodawcy – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:07:31 – 00:54:29, k. 326 – 328, k. 127 – 130, k.255, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:03:30 – 00:16:26, 00:22:43:00 – 00:26:15, k. 340 – 341).

M. K. (1) nie zabrał pozostałych przedmiotów, bowiem w jego ocenie nie przedstawiały żadnej wartości materialnej, część z nich wyrzucił uznając, że za zbędne (zeznania świadka R. K. k. 259 – 261, zeznania wnioskodawcy – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:07:31 – 00:54:29, k. 326 – 328, k. 127 – 130, k.255, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:03:30 – 00:16:26, 00:22:43:00 – 00:26:15, k. 340 – 341). Wszystkie rzeczy pozostawione dla wnioskodawcy na terenie nieruchomości w K. nadawały się do użytku (zeznania uczestniczki elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:56:56 – 01:46:14, k. 328 – 331, k. 130 – 131, k. 255 – 256, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:16:27 – 00:22:42 k. 341).

Uczestniczka spośród rzeczy ruchomych zgłoszonych po podziału zabrała: karnisze firany, które następnie bezpłatnie przekazała na rzecz osób potrzebujących, lodówkę Samsung, odkurzacz E., meble, szkatułkę (zeznania uczestniczki elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:56:56 – 01:46:14, k. 328 – 331, k. 130 – 131, k. 255 – 256, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:16:27 – 00:22:42 k. 341).

Lodówka Samsung została kupiona przez ojca uczestniczki i ofiarowana jej z okazji imienin. Lodówka była używana przez małżonków jako sprzęt gospodarstwa domowego (zeznania uczestniczki elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:56:56 – 01:46:14, k. 328 – 331, k. 130 – 131, k. 255 – 256, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:16:27 – 00:22:42 k. 341, zeznania świadka S. L. k. 195 - 200).

Małżonkowie M. i M. K. (1) w związku z zakupem nieruchomości położonej w K., przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Pabianicach prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), zawarli z Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą

w W. umowę kredytu hipotecznego indeksowanego w (...), dla obsługi którego był prowadzony rachunek bankowy o numerze (...).

Raty kredytu bankowego indeksowanego w (...) w okresie od kwietnia 2011 roku do lipca 2013 roku kształtowały się w następujący sposób:

- kwiecień 2011 roku – 806,77 zł;
- maj 2011 roku – 831,03 zł,
- czerwiec 2011 roku – 865,91 zł,
- lipiec 2011 roku – 928,35 zł,
- sierpień 2011 roku – 998,88 zł,
- wrzesień 2011 roku – 922,62 zł,
- październik 2011 roku – 928,55 zł,
- listopad 2011 roku – 926,59 zł,
- grudzień 2011 roku – 944,68 zł,
- styczeń 2012 roku – 969,95 zł,
- luty 2012 roku – 909,80 zł,
- marzec 2012 roku – 899,77 zł,
- kwiecień 2012 roku – 914,61 zł,
- maj 2012 roku – 926,98 zł,
- czerwiec 2012 roku – 969,41 zł,
- lipiec 2012 roku – 925,53 zł,
- sierpień 2012 roku – 890,04 zł,
- wrzesień 2012 roku – 913,98 zł,
- październik 2012 roku – 892,79 zł,
- listopad 2012 roku – 901,60 zł,
- grudzień 2012 roku – 900,82 zł,
- styczeń 2013 roku – 896,93 zł,
- luty 2013 roku – 892,53 zł,
- marzec 2013 roku – 883,11 zł,
- kwiecień 2013 roku – 907,36 zł,
- maj 2013 roku – 890,50 zł,

- czerwiec 2013 roku – 916,30 zł,

- lipiec 2013 roku – 913,19 zł,

(kopia rachunku bankowego k. 104).

W okresie od kwietnia 2011 roku do lipca 2013 roku M. K. (2) i M. K. (1) byli obciążeni podatkiem od nieruchomości położonej w K. przy ulicy (...), w następującej wysokości:

- do 15 maja 2011 roku płatna rata w wysokości 106 zł,

- do 15 września 2011 roku płatna rata w wysokości 106 zł,

- do 15 listopada 2011 roku płatna rata w wysokości 107 zł,

- do 15 marca 2012 roku płatna rata w wysokości 117,00 zł,

- do 15 maja 2012 roku płatna rata w wysokości 117,00 zł,

- do 15 września 2012 roku płatna rata w wysokości 117,00 zł,

- do 15 listopada 2012 roku płatna rata w wysokości 115,00 zł,

- do 15 marca 2013 roku płatna rata w wysokości 122,00 zł,

- do 15 maja 2013 roku płatna rata w wysokości 122,00 zł,

(kopie decyzji k. 72, 73).

Na małżonkach M. i M. K. (1) w okresie od kwietnia 2011 roku do lipca 2013 roku spoczywał obowiązek uiszczania opłat za prowadzenie rachunku, na którym rozliczany był zaciągnięty przez wyżej wymienionych kredyt hipoteczny, którego wysokość była stała i wynosiła 15,00 zł miesięcznie (okoliczność bezposrna, a nadto kopia rachunku bankowego k. 104).

Strony były zobowiązane do uiszczania miesięcznych opłaty za ubezpieczenie na życie kredytobiorców, których wysokość przedstawiała się w następujący sposób:

- w okresie od kwietnia 2011 roku do stycznia 2012 roku wynosiła 48,20 zł miesięcznie,

- w okresie od lutego 2012 roku do stycznia 2013 roku wynosiła 57,13 zł miesięcznie

- w okresie do lutego 2013 roku do lipca 2013 roku wynosiła 51,08 zł miesięcznie (okoliczność bezposrna, a nadto kopia rachunku bankowego k. 104).

Strony były zobowiązane do uiszczania miesięcznych opłat związanych z ubezpieczeniem budynku, których wysokość w okresie od kwietnia 2011 roku do lipca 2013 roku była stała i wynosiła 15,00 zł miesięcznie (okoliczność bezposrna, a nadto kopia rachunku bankowego k. 104).

W dniu 29 kwietnia 2008 roku M. K. (2) została przyznana oprocentowana pożyczka w wysokości 25.000,00 zł ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w Banku (...) S. A. w W., z przeznaczeniem na rozbudowę domu. Spłata pożyczki wraz z odsetkami (oprocentowanie stałe w wysokości 3%) była rozłożona na 60 miesięcznych rat, płatnych począwszy od sierpnia 2008 roku (kopia pisma z dnia 29 kwietnia 2008 roku k. 79). Raty w okresie od kwietnia 2011 roku do lipca 2013 roku kształtowała się w następujący sposób:

- od kwietnia 2011 roku do czerwca 2013 roku – 449,00 zł miesięcznie,

- w lipcu 2013 roku – 416,00 zł miesięcznie (kopia rachunku k. 80 – 81 verte).

Powyższa pożyczka była wykorzystana na wykończenie domu usytuowanego w K. (zeznania wnioskodawcy – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:07:31 – 00:54:29, k. 326 – 328, k. 127 – 130, k.255, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:03:30 – 00:16:26, 00:22:43:00 – 00:26:15, k. 340 – 341, zeznania uczestniczki elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:56:56 – 01:46:14, k. 328 – 331, k. 130 – 131, k. 255 – 256, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:16:27 – 00:22:42 k. 341).

W związku ze sprzedażą nieruchomości położonej w K., uczestniczka w całości opłaciła i uzyskała zaświadczenia, wypis z rejestru ewidencji gruntów i budynków w łącznej wysokości 212,00 (kopia potwierdzenia operacji k. 74, k. 75, rachunek k. 76). Wnioskodawca nie uzyskiwał żadnych zaświadczeń niezbędnych do sprzedaży nieruchomości (zeznania wnioskodawcy – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:07:31 – 00:54:29, k. 326 – 328, k. 127 – 130, k.255, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:03:30 – 00:16:26, 00:22:43:00 – 00:26:15, k. 340 – 341, zeznania uczestniczki elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:56:56 – 01:46:14, k. 328 – 331, k. 130 – 131, k. 255 – 256, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:16:27 – 00:22:42 k. 341).

M. K. (1) wyprowadził się z nieruchomości położonej w K. przy ulicy (...), pod koniec stycznia 2011 roku. Po wyprowadzce bywał na we wspólnym domu z odwiedzinami u syna (zeznania wnioskodawcy – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:07:31 – 00:54:29, k. 326 – 328, k. 127 – 130, k.255, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:03:30 – 00:16:26, 00:22:43:00 – 00:26:15, k. 340 – 341, zeznania świadków: J. K. (1) k. 256 – 258, R. K. k. 259 – 261, B. W. k. 261 – 262).

Po wyprowadzce przekazywał uczestniczce środki pieniężne na utrzymanie wspólnej nieruchomości oraz na utrzymanie syna stron, przelewem na rachunek bankowy w następujących wysokościach:

- w kwietniu 2011 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł;
- w maju 2011 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom”,
- w czerwcu 2011 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom”,
- w sierpniu 2011 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 700,00 zł tytułując przelew jako „dom”,
- we wrześniu 2011 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 700,00 zł tytułując przelew jako „dom”,
- w październiku 2011 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 700,00 zł tytułując przelew jako „dom”,
- w listopadzie 2011 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 700,00 zł tytułując przelew jako „dom”,
- w grudniu 2011 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M.”,
- w styczniu 2012 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M.”,
- w lutym 2012 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M.”,
- w marcu 2012 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M.”,
- w kwietniu 2012 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M.”,
- w maju 2012 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom+M.”,
- w czerwcu 2012 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M.”,

- w lipcu 2012 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M. ”,
- w sierpniu 2012 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M. ”,
- we wrześniu 2012 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M. ”,
- w październiku 2012 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M. ”,
- w listopadzie 2012 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M. ”,
- w grudniu 2012 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M. ”,
- w styczniu 2013 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M. ”,
- w lutym 2013 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M. ”,
- w marcu 2013 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M. ”,
- w kwietniu 2013 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M. ”,
- w maju 2013 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M. ”,
- w czerwcu 2013 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M. ”,
- w lipcu 2013 roku przelał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł tytułując przelew jako „dom + M. ”,

(kopie rachunku bankowego k. 104).

Obciążenia finansowe obciążające M. K. (1) i M. K. (2) w okresie od kwietnia 2011 roku do lipca 2013 roku (raty kredytu hipotecznego, raty pożyczki mieszkaniowej, opłaty za prowadzenie rachunku bankowego, opłaty za ubezpieczenie na życie kredytobiorców, ubezpieczenie budynku, podatek od nieruchomości)	Wpłaty dokonane przez wnioskodawcę M. K. (1) zaliczone na zobowiązania związane z majątkiem wspólnym stron	środki pieniężne wyłożone przez uczestniczkę z majątku osobistego na pokrycie zobowiązań obciążających majątek wspólny
Kwiecień 2011 rok – 1.318,00 zł	1.000,00 zł	
Maj 2011 roku – 1.449,23 zł	1.000,00 zł	
Czerwiec 2011 rok – 1.393,00 zł	1.000,00 zł	
Sierpień 2011 rok – 1.526,00 zł	700,00 zł	63,00 zł

Wrzesień 2011 rok - 1.555,00 zł	700,00 zł	77,50 zł
Październik 2011 rok – 1.455,00 zł	700,00 zł	27,50 zł
Listopad 2011 rok – 1.560,00 zł	700,00 zł	80,00 zł
Grudzień 2011 rok – 1.471,00 zł	500,00 zł	235,50 zł
Styczeń 2012 rok – 1.497,00 zł	500,00 zł	248,50 zł
Luty 2012 rok – 1.445,93 zł	500,00 zł	222,97 zł
Marzec 2012 rok – 1.552,90 zł	500,00 zł	276,45 zł
Kwiecień 2012 rok – 1.450,74 zł	500,00 zł	225,37 zł
Maj 2012 rok – 1.580,11 zł	500,00 zł	290,00 zł
Czerwiec 2012 rok – 1.505,54 zł	500,00 zł	252,77 zł
Lipiec 2012 rok – 1.461,66 zł	500,00 zł	230,83 zł
Sierpień 2012 rok – 1.426,17 zł	500,00 zł	213,08 zł
Wrzesień 2012 rok – 1.567,11 zł	500,00 zł	283,55 zł
Październik 2012 rok – 1.428,92 zł	500,00 zł	214,46 zł
Listopad 2012 rok – 1.552,73 zł	500,00 zł	276,37 zł
Grudzień 2012 rok – 1.436,95 zł	500,00 zł	218,47 zł
Styczeń 2013 rok – 1.433,06 zł	500,00 zł	216,53 zł
Luty 2013 rok – 1.422,61 zł	500,00 zł	211,30 zł
Marzec 2013 rok– 1.535,19 zł,	500,00 zł	267,59 zł
Kwiecień 2013 rok -- 1.437,44 zł	500,00 zł	218,72 zł

Maj 2013 rok– 1.542,58 zł	500,00 zł	271,29 zł
Czerwiec 2013 rok– 1.446,38 zł	500,00 zł	223,19 zł
Lipiec 2013 rok– 1.622,27 zł	500,00 zł	311,14 zł

Wnioskodawczyni zamieszkiwała w domu położonym w K. przy ulicy (...), do lipca 2013 roku, z tytułu czego ponosiła opłaty za media (okoliczność bezsporna)

W dniu 12 lipca 2013 roku wnioskodawca i uczestniczka przenieśli należące do nich udziały we współwłasności nieruchomości położonej w K. przy ulicy (...), dla której jest prowadzona przez Sąd Rejonowy w Pabianicach księga wieczysta o numerze (...), na rzecz A. M. i M. M. (3), za kwotę 450.000,00 zł, z czego kwota 10.000,00 zł została zapłacona przy podpisaniu umowy przedwstępnej (kopia wypisu aktu notarialnego k. 11 – 19).

Część kwoty uzyskanej z tytułu sprzedaży nieruchomości to jest kwota 260.926 zł została przelana na konto techniczne prowadzone przez Bank (...) Spółkę Akcyjną w Ł. o numerze (...). Z powyższej kwoty została dokonana wymiana walutowa oraz spłacony kredyt obciążający nieruchomość stron, indeksowany we (...). Po spłacie tegoż kredytu na rachunku technicznym pozostała kwota 14.175,48 zł (okoliczność bezsporna, a nadto zeznania wnioskodawcy – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:07:31 – 00:54:29, k. 326 – 328, k. 127 – 130, k.255, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:03:30 – 00:16:26, 00:22:43:00 – 00:26:15, k. 340 – 341, zeznania uczestniczki elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:56:56 – 01:46:14, k. 328 – 331, k. 130 – 131, k. 255 – 256, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:16:27 – 00:22:42 k. 341, kopia rachunku bankowego k. 104).

Przed podpisaniem w czerwcu 2013 roku umowy przedwstępnej, wnioskodawca zapoznawał się z jej treścią i nie zgłaszał żadnych zarzutów (zeznania wnioskodawcy – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:07:31 – 00:54:29, k. 326 – 328, k. 127 – 130, k.255, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:03:30 – 00:16:26, 00:22:43:00 – 00:26:15, k. 340 – 341). W umowie przedwstępnej z czerwca 2013 roku był zawarty warunek, że jeśli nie dojdzie do sfinalizowania transakcji, z winy właścicieli to jest M. K. (2) lub M. K. (1), będą oni zobowiązani do zwrotu na rzecz kupujących otrzymanego zadatku w podwójnej wysokości to jest w kwocie 20.000,00 zł (zeznania wnioskodawcy – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:07:31 – 00:54:29, k. 326 – 328, k. 127 – 130, k.255, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:03:30 – 00:16:26, 00:22:43:00 – 00:26:15, k. 340 – 341, zeznania uczestniczki elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:56:56 – 01:46:14, k. 328 – 331, k. 130 – 131, k. 255 – 256, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:16:27 – 00:22:42 k. 341).

M. K. (1) odmówił podpisania umowy z dnia 12 lipca 2013 roku, finalizującej zbycie wspólnej nieruchomości. Jako warunek jej podpisania zażądał od uczestniczki kwoty 10.000,00 zł, które ta przekazała wnioskodawcy, chcąc sprzedać nieruchomość oraz zerwać wszelkie kontakty z wnioskodawcą. Uczestniczka kwotę 10.000,00 zł uzyskała pożyczając pieniądze od najbliższej rodziny (zeznania uczestniczki elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:56:56 – 01:46:14, k. 328 – 331, k. 130 – 131, k. 255 – 256, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:16:27 – 00:22:42 k. 341 zeznania świadków: A. F. k. 132 – 134, M. R. k. 189 – 192, R. W. k. 192 – 195, S. L. k. 195 – 200, T. S. k. 200 – 203, E. S. k. 189 – 192, kopie umów pożyczki k. 86 - 87).

Uczestniczka w dniu 23 lipca 2013 roku dokonała, w dwóch transzach, wypłaty kwoty 14.175,48 zł, bez wiedzy i zgody wnioskodawcy. Powyższe środki przeznaczyła na zwrot zaciągniętych u rodziny pożyczek a pozostałą część, w kwocie 4.175,48 zł zaliczyła na poczet nieuregulowanych przez wnioskodawcę zobowiązań związanych z utrzymaniem

wspólnej nieruchomości jak i kosztami związanymi z utrzymaniem małoletniego syna stron (okoliczność bezsporna, a nadto kopia rachunku bankowego k. 20 – 21, k. 95).

W dniu 3 lipca 2012 roku uczestniczka podpisała z Kancelarią (...), Kwiecień, M., (...) Spółka partnerska w Ł. umowę na świadczenie usługi prawnej, zastępstwa procesowego w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Łodzi w sprawie o sygnaturze II C 831/12, a następnie Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygnaturze akt I ACa 806/13. Z tytułu powyższej umowy zostały wystawione faktury Vat na łączną kwotę 7.134,00 zł. M. K. (2) w całości uregulowała należności z przywołanych faktur (okoliczność bezsporna, a nadto zeznania uczestniczki elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:56:56 – 01:46:14, k. 328 – 331, k. 130 – 131, k. 255 – 256, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:16:27 – 00:22:42 k. 341 zeznania świadka S. L. k. 195 – 200, M. R. k. 189 - 192). W toku postępowania egzekucyjnego uczestniczka uzyskała z tytułu kosztów postępowania toczącego się w przedmiocie unieważnienia aktu notarialnego kwotę 6.334,00 zł (zeznania uczestniczki elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:56:56 – 01:46:14, k. 328 – 331, k. 130 – 131, k. 255 – 256, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:16:27 – 00:22:42 k. 341).

Wnioskodawca nie podpisywał umowy o świadczenie usług prawnych i nie uregulował z tego tytułu żadnych kwot (zeznania wnioskodawcy – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:07:31 – 00:54:29, k. 326 – 328, k. 127 – 130, k.255, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:03:30 – 00:16:26, 00:22:43:00 – 00:26:15, k. 340 – 341).

Przed sprzedażą nieruchomości w lipcu 2013 roku uczestniczka zleciła wykonanie prac porządkowych na terenie nieruchomości, wykonanie przeglądu pieca c.o. Za zlecone prace płaciła gotówką (zeznania świadków: E. S. k. 189 – 192, T. S. k. 200 – 203, M. R. k. 189 – 192, zeznania uczestniczki elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:56:56 – 01:46:14, k. 328 – 331, k. 130 – 131, k. 255 – 256, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:16:27 – 00:22:42 k. 341).

Matka wnioskodawcy – J. K. (1) przekazywała uczestniczce nieregularnie, drobne kwoty w gotówce, które były spożytkowane na potrzeby małoletniego syna stron (zeznania uczestniczki elektroniczny protokół rozprawy z dnia 5 grudnia 2016 roku czas elektroniczny 00:56:56 – 01:46:14, k. 328 – 331, k. 130 – 131, k. 255 – 256, elektroniczny protokół rozprawy z dnia 29 maja 2017 roku, czas elektroniczny 00:16:27 – 00:22:42 k. 341 zeznania świadka J. K. (2) k. 256 – 258).

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na przywołanych dowodach, zastrzegając jednocześnie, iż oceny kopii załączonych do akt dokumentów, Sąd dokonał z uwagą i dyspozycji art. 308 kpc w zw. z art. 13§2 kpc.

Odnosząc się do zeznań wnioskodawcy Sąd zanegował je w tym zakresie w jakim wnioskodawca zeznał, iż kwota 10.000,00 zł przekazana mu przez uczestniczkę była jej dobrowolną dopłatą. W tym zakresie zeznania wnioskodawcy są nielogiczne, wewnętrznie sprzeczne, sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego oraz sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Wnioskodawca w swych zeznaniach raz wskazał, że kwota 10.000,00 zł była dobrowolną dopłatą dokonaną przez uczestniczkę na jego rzecz, w związku z faktem, iż uczestniczce zależało na sprzedaży nieruchomości osobie z którą finalnie strony przystąpiły do zawarcia umowy kupna – sprzedaży nieruchomości. W dalszej części zeznań wnioskodawca wskazał, iż kwota 10.000,00 zł miała stanowić dopłatę dla niego za zabrane przez uczestniczkę z nieruchomości rzeczy ruchome, zeznając przy tym, iż strony nie uzgodniły sposobu podziału nieruchomości. Następnie wnioskodawca zeznał, iż kwota 10.000,00 zł stanowiła dla niego dopłatę bowiem zgodził się zbyć nieruchomość po obniżonej cenie w sytuacji gdy już przed podpisaniem umowy przedwstępnej znalazł kupca na nieruchomość po wyższej cenie. Jak już wspomniano powyższe zeznania są wewnętrznie sprzeczne, nielogiczne i nie znajdują żadnego oparcia w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowych.

Sąd odmówił również waloru wiarygodności zeznaniom wnioskodawcy w tym zakresie w jakim zeznał, iż po opuszczeniu wspólnego domu przekazywał uczestniczce środki pieniężne na wspólnie obciążające strony zobowiązania oraz na pokrycie kosztów utrzymania małoletniego dziecka – M. K. (3) w gotówce. Niniejsze zeznania

nie mogą się ostać bowiem pozostają w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a mianowicie z kopią wyciągu z rachunku bankowego, z którego wprost wynika, iż M. K. (1) przekazywał M. K. (2) środki pieniężne drogą przelewu.

Niewiarygodne są również te zeznania wnioskodawcy, w których wywodził, iż uiszczył kwotę 400,00 zł tytułem kary umownej za przedterminowe rozwiązanie umowy na dostawę telewizji kablowej oraz, że podzielił się z uczestniczką pieniędzmi uzyskanymi ze sprzedaży pojazdu, który stanowił jego majątek osobisty. Przywołane zeznania nie mają oparcia w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a nadto odnosząc się do pojazdu, są one wewnętrznie sprzeczne, bowiem w dalszej części zeznań wnioskodawca wskazał, iż w trakcie trwania małżeństwa nie posiadał ani on ani uczestniczka żadnego majątku osobistego.

Odnosząc się zaś do zeznań uczestniczki Sąd zanegował je w tym zakresie w jakim uczestniczka wskazała, iż uregulowała należności za pomoc prawną udzieloną jej w toku postępowania o unieważnienia aktu notarialnego, w czasie trwania związku małżeńskiego. Do akt sprawy zostały złożone faktury z dnia 16 lipca 2012 roku i z dnia 11 lipca 2013 roku, wystawione na podstawie umowy z dnia 3 lipca 2012 roku a zatem zostały one wystawione po rozwiązaniu małżeństwa stron przez rozwód orzeczeniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 20 września 2011 roku.

Nadto niewiarygodne są zeznania uczestniczki w tym zakresie w jakim wskazała, że wnioskodawca przelewając jej comiesięcznie kwoty pieniężne, nie oznaczał na co mają zostać spożytkowane, bowiem w aktach sprawy są kopie rachunków bankowych, z których wynika, iż wnioskodawca przelewając w okresie od kwietnia 2011 roku do listopada 2011 roku, na rzecz uczestniczki środki pieniężne każdorazowo zaznaczał, iż są z przeznaczeniem na „dom”, natomiast od grudnia 2011 roku do lipca 2013 roku każdorazowy przelew wnioskodawcy był zatytułowany „dom+M.”.

Nie znajdują również oparcia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym te zeznania uczestniczki, w których wskazała, iż wnioskodawca wyprowadził się ze wspólnego domu pod koniec lipca 2011 roku. W ocenie Sądu powyższe zeznania nie mogą się ostać, bowiem świadkowie, którzy bywali na terenie tej nieruchomości kilka razy w tygodniu to jest świadek J. K. (1), zeznała, iż jej syn nie mieszkał z uczestniczką od końca stycznia 2011 roku, jednakże bywał na terenie nieruchomości w związku z opieką nad wspólnym synem stron. Analogiczne zeznania złożyli świadek R. K. oraz świadek B. W., która zamieszkuje w niedalekiej odległości od domu stron i jak sama zeznała nie dało się nie zauważyć, iż wnioskodawca nie zamieszkuje we wspólnym domu już od początku 2011 roku. Nadto wskazać należy, iż zgłoszeni przez uczestniczkę na tę okoliczność świadkowie w osobie A. F., M. R., R. W. widywali tylko pojazd wnioskodawcy na terenie wspólnej nieruchomości, natomiast nie bywali we wspólnym domu stron, a zatem nie mieli wystarczającej wiedzy na temat zamieszkiwania wnioskodawcy w domu stron w K. po styczniu 2011 roku.

Sąd odmówił przymiotu wiarygodności zeznaniom świadka J. K. (1), M. N. w tym zakresie w jakim świadek zeznała, iż wnioskodawca przekazywał uczestniczkę pieniądze na pokrycie obciążających małżonków zobowiązań w gotówce, bowiem przeczą temu kopie wyciągów z rachunków bankowych, z których ponad wszelką wątpliwość wynika, iż wnioskodawca przekazywał uczestniczkę środki pieniężne na ten cel droga przelewu bankowego. Zastrzec jednak należy, iż Sąd nie neguje, iż świadek J. K. (1) przekazywała uczestniczkę drobne kwoty pieniężne, jednakże czyniła to nieregularnie, z przeznaczeniem na rzecz wnuka M. K. (3).

Sąd zanegował również tę część zeznań zarówno świadka J. K. (1) jak i świadka R. K. oraz B. W., w której świadkowie zeznali, że przekazana przez uczestniczkę na rzecz wnioskodawcy kwota 10.000,00 zł stanowiła dopłatę w związku ze sprzedażą nieruchomości po niższej cenie oraz dopłatę za zabrane przez uczestniczkę ruchomości, w tym meble. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż powyższe zeznania nie mogą się ostać, bowiem pozostają w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami samego wnioskodawcy, które w tym zakresie są wewnętrznie sprzeczne. Strony nie doszły do porozumienia co do ruchomości, nie było również między nimi porozumienia co do jakiegokolwiek spłaty, która obciążałaby z tego tytułu uczestniczkę. Nie znajdują odzwierciedlenia w zebranych materiale dowodowym również te depozycje świadków, w których podali, iż kwota 10.000,00 zł miała stanowić rekompensatę za sprzedaż nieruchomości położonej w K. po niższej cenie, w sytuacji gdy

wnioskodawca mógł sprzedać tą nieruchomość o 20.000,00 zł więcej. Okoliczność, iż wnioskodawca miał możliwość sprzedaży tejże nieruchomości po wyższej cenie w żadnej mierze nie została udowodniona.

Sąd nie oparł się na sporządzonym przez uczestniczkę zestawieniu wydatków obciążających byłych małżonków K. w miesiącu lipcu 2011 roku, z uwagi na fakt, iż do akt sprawy nie zostały przedłożone żadne wiarygodne dokumenty - to jest wyciąg bankowy za ten miesiąc, na podstawie którego możliwym byłoby zweryfikowanie twierdzeń uczestniczki w tym zakresie to jest w zakresie ustalenia tak sumy wydatków obciążających strony, jak i wysokość wpłaconych przez M. K. (1) środków pieniężnych.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie ustrój wspólności majątkowej powstał pomiędzy M. K. (2) i M. K. (1) w dniu 7 sierpnia 2004 roku, kiedy to strony zawarły związek małżeński, a ustał z dniem 4 kwietnia 2011 roku, z chwilą zawarcia przez małżonków umowy majątkowej małżeńskiej – ustanowienia rozdzielności majątkowej.

W niniejszej sprawie znajdowały zastosowanie przepisy kodeksu rodzinnego i opiekuńczego dotyczące składu majątku wspólnego i majątku osobistego w brzmieniu po nowelizacji ustawą z dnia 17 czerwca 2004 roku o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 162, poz. 1691), która weszła w życie z dniem 20 stycznia 2005 roku. Zgodnie z art.31 § 1 k.r.o., w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 17 czerwca 2004 roku, z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków. W świetle § 2 art.31 k.r.o., do majątku wspólnego należą w szczególności: pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków, dochody z majątku wspólnego, jak również z majątku osobistego każdego z małżonków, środki zgromadzone na rachunku otwartego lub pracowniczego funduszu emerytalnego każdego z małżonków, kwoty składek zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Natomiast, jak wynika z art.33 k.r.o., do majątku osobistego każdego z małżonków należą przedmioty i prawa enumeratywnie w nim wymienione. Rozwiązanie małżeństwa przez rozwód, zawarcie umowy o rozdzielności majątkowej małżeńskiej skutkuje ustaniem wspólności majątkowej. Od tej chwili do majątku, który był objęty wspólnością ustawową, zgodnie z art.46 k.r.o., stanowiącym, że w sprawach nieunormowanych w artykułach poprzedzających od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku. Także przepis art. 567 § 3 k.p.c. stanowi, iż do podziału majątku objętego wspólnością ustawową w kwestiach nie unormowanych stosuje się przepisy o dziale spadku od art. 680 do art. 689 k.p.c. Te ostatnie zaś (art. 688 k.p.c.) odsyłają do odpowiedniego stosowania przepisów o zniesieniu współwłasności. W świetle art. 210 k.c., każdy ze współwłaścicieli może żądać zniesienia współwłasności.

Jak wynika z powołanych powyżej przepisów normujących postępowanie o podział majątku wspólnego, w postępowaniu tym Sąd w pierwszej kolejności ustala skład i wartość majątku wspólnego. W tym zakresie, Sąd zobligowany jest do działania z urzędu (art. 684 k.p.c. w zw. z art. 567§3 k.p.c.)

Zgodnie z art.43 k.r.o. oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą Sąd ustalił skład i stan majątku wspólnego na dzień ustania wspólności ustawowej małżeńskiej, zaś według cen obowiązujących w chwili orzekania (tak np. Sąd Najwyższy w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej z dnia 15 grudnia 1969 roku, III CZP 12/69, OSNCP 1970, poz.39). Wartość przedmiotu zniesienia współwłasności ustala się na poziomie cen rynkowych (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 30 grudnia 1975 roku, III CRN 349/75). Dopuszczalne jest przy tym oparcie się na zgodnych oświadczeniach uczestników w zakresie wartości składników majątku, jeśli nie budzą one wątpliwości co zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 listopada 2001 roku, V CKN 482/00, opubl. Lex 52640).

W doktrynie i orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, który Sąd Rejonowy podziela, zgodnie z którym art.31 § 1 k.r.o., wprowadza domniemanie przynależności do majątku dorobkowego przedmiotów majątkowych nabytych w

czasie trwania wspólności ustawowej małżonków przez jedno lub oboje z nich (tak między innymi Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 stycznia 2008 roku, V CSK 355/07, opubl. Lex 371389; Krystyna Skiepmo „Komentarz do spraw o podział majątku wspólnego małżonków.” Warszawa 2015 rok).

W konsekwencji, przynależność przedmiotów nabytych w czasie trwania wspólności ustawowej do majątku osobistego obowiązany jest udowodnić zainteresowany tym małżonek (tak między innymi Sąd Najwyższy: w wyroku z dnia 11 września 1998 roku, I CKN 830/97, opubl. Lex 1225069, w wyroku z dnia 29 czerwca 2004 roku, II CKN 1409/00, OSNC 2004 rok, nr 7-8, poz.113, z dnia 30 czerwca 2004 roku, IV CK 513/03, Lex 183715, Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 6 lutego 2003 roku, IV CKN 1721/00, opubl. Lex 78276; Krystyna Skiepmo „Komentarz do spraw o podział majątku wspólnego małżonków.” Warszawa 2015 rok).

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż stan środków pieniężnych na bieżących rachunkach bankowych wnioskodawcy jak i uczestniczki ustalono na podstawie informacji o saldach rachunków bankowych na dzień 4 kwietnia 2011 roku, a zatem na dzień ustania wspólności ustawowej. Równowartość środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym o numerze (...) prowadzonym na nazwisko M. K. (1) w Banku (...) Spółce Akcyjnej w W. w dniu 4 kwietnia 2011 roku wyrażała się kwotą 1.577,52 zł. Z kolei równowartość środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym o numerze (...), prowadzonym na nazwisko M. K. (2) w Banku (...) Spółce Akcyjnej w W. w dniu 4 kwietnia 2011 roku wyrażała się kwotą 1.665,18 zł. Zatem łączny stan środków finansowych na rachunkach bankowych prowadzonych dla byłych małżonków M. i M. K. (1) wyrażał się kwotą 3.242,70 zł. Tym samym od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy zasadnym jest zasądzenie kwoty 43,80 zł.

W skład majątku wspólnego byłych małżonków K. wchodziła również równowartość środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym o numerze (...), prowadzonym na nazwisko M. K. (2) i M. K. (1) w Banku (...) Spółce Akcyjnej w W. w kwocie 14.175,48 zł. Niniejsza kwota pozostała ze sprzedaży nieruchomości wspólnej położonej w K. oraz po rozliczeniu kredytu hipotecznego indeksowanego w walucie obcej to jest (...). Tym samym powyższa kwota w całości wchodziła w skład majątku wspólnego i podlega rozliczeniu w toku niniejszego postępowania. Uczestniczka wypłaciła w całości wyżej wskazaną kwotę, do czego nie była uprawniona, bez konsultacji z wnioskodawcą, W sytuacji gdy jeden z małżonków wypłaca z rachunku bankowego znaczne środki pieniężne stanowiące przedmiot majątku wspólnego, obowiązkiem sądu jest ustalenie

i ocena, czy ich wydatkowanie, bez zgody drugiego małżonka, nastąpiło na potrzeby rodziny lub uzasadnione potrzeby zbywcy, czy też nastąpiło ze szkodą dla drugiego współuprawnionego. W razie usprawiedliwionego wyzbycia się środki takie nie mogą być brane pod uwagę w postępowaniu o podział majątku dorobkowego. W wypadku wyzbycia się nieuzasadnionego i tym samym wyrządzenia drugiemu małżonkowi szkody, poszkodowanemu należy się odszkodowanie w wysokości połowy wartości wydatkowanych w sposób nieuzasadniony środków. Roszczenie z tego tytułu należy traktować analogicznie jak roszczenie z tytułu zwrotu wydatków z majątku wspólnego na majątek osobisty jednego z małżonków (por. np. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 1958 roku, I CR 547/58, OSNCK 1959, nr 2, poz. 59, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2009 roku, V CSK 485/08, opubl. LEX nr 537040, Krystyna Skiepmo „Komentarz do spraw o podział majątku wspólnego małżonków.” Warszawa 2015 rok). W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie może być mowy o usprawiedliwionym wyzbyciu się przez uczestniczkę środków w wysokości 14.175,48 zł. Z wypłaconej kwoty M. K. (2) zwróciła ciężące na niej, osobiste, zobowiązania finansowe to jest pożyczki zaciągnięte od rodziny, zaś pozostałą kwotę pobrała dla siebie, zaliczając na nieuregulowane zobowiązania wnioskodawcy związane z kosztami utrzymania małoletniego syna stron oraz kosztami utrzymania nieruchomości wspólnej. Tym samym, w ocenie Sądu nie można przyjąć, że uczestniczka wypłacone środki przeznaczyła na zaspokojenie potrzeb rodziny, co oznacza, że winna zwrócić na rzecz wnioskodawcy kwotę 7.087,74 zł. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, iż w sytuacji gdy uczestniczka twierdziła, iż uiszczane przez wnioskodawcę kwoty pieniężne nie pozwalały na całkowite pokrycie jego udziału w kosztach utrzymania majątku wspólnego, winna rozważyć możliwość wystąpienia na drogę sądową o z powództwem opartym na dyspozycji art. 207 k.c.

Przedmiotem podziału majątku wspólnego są jedynie aktywa oraz te przedmioty majątkowe, które były objęte wspólnością w chwili jej ustania i które nadal istnieją w dacie podziału. Składniki zużyte w toku normalnego używania nie są uwzględniane przy podziale, zaś składniki bezprawnie zniszczone lub zbyte przez jednego z małżonków podlegają

rozliczeniu (tak między innymi Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 4 listopada 1999 roku, II CKN 523/98, opubl. Lex 737256, Krystyna Skiepmo „Komentarz do spraw o podział majątku wspólnego małżonków.” Warszawa 2015 rok).

Odnosząc się do przedmiotów ruchomych zgłoszonych do podziału, zaznaczyć należy, że zarówno skład jak wartość przedmiotów ruchomych została przez strony uzgodniona.

Z tym jednak zastrzeżeniem, że przedmioty w stosunku do których wnioskodawca wskazał, iż nie wchodziły w skład majątku wspólnego bowiem były pożyczone takie jak czajnik elektryczny, wąż ogrodowy, robot kuchenny, Sąd zaliczył w poczet majątku wspólnego, bowiem wnioskodawca w żaden sposób nie udowodnił swych twierdzeń, iż przedmioty te stanowiły jego majątek osobisty, czy też że zostały pożyczone, natomiast to na wnioskodawcy ciążył w tym zakresie onus probandi, co zostało potwierdzone stanowiskiem Sądu Najwyższego w wyroku z dnia 11 września 1998 roku, I CKN 830/97, opubl. Lex 1225069,

w wyroku z dnia 29 czerwca 2004 roku, II CKN 1409/00, OSNC 2004 rok, nr 7-8, poz.113,

z dnia 30 czerwca 2004 roku, IV CK 513/03, Lex 183715, Sąd Najwyższy w postanowieniu

z dnia 6 lutego 2003 roku, IV CKN 1721/00, opubl. Lex 78276; K. S. „Komentarz do spraw o podział majątku wspólnego małżonków.” W. 2015 rok).

Mając na uwadze powyższe Sąd objął podziałem równowartość karniszy i firan o wartości 400,00 zł, lodówkę Samsung o wartości 400,00 zł, odkurzacz E. o wartości 125,00 zł, meble o wartości 3.800,00 zł, szkatułkę o wartości 0,00 zł, ręczniki, pościel, kołdra, poduszki o wartości 0,00 zł, patelnie, garnki o wartości 200,00 zł, równowartość piekarnika o wartości 250,00 zł, równowartość płyty gazowej o wartości 250,00 zł, równowartość pralki o wartości 400,00 zł, wkrętarka o wartości 150,00 zł, lampa solna o wartości 20,00 zł, aparat fotograficzny o wartości 20,00 zł, odkurzacz przemysłowy o wartości 100,00 zł, separator do popiołu o wartości 50,00 zł, odtwarzacz M. o wartości 40,00 zł, kosiarka spalinowa o wartości 125,00 zł, meble ogrodowe o wartości 150,00 zł, wąż ogrodowy o wartości 10,00 zł, narzędzia ogrodowe o wartości 0,00 zł, skrzynka z narzędziami o wartości 100,00 zł, skrzynka na klucze o wartości 10,00 zł, wiertarka o wartości 150,00 zł, robot kuchenny o wartości 0,00 zł, czajnik elektryczny o wartości 50,00 zł, termos o wartości 0,00 zł, szklanki D., L. o wartości 0,00 zł, zaparacz do kawy o wartości 0,00 zł, szklanki do piwa o wartości 0,00 zł, talerze o wartości 0,00 zł, sztućce o wartości 0,00 zł, kwiaty doniczkowe o wartości 0,00 zł, zegar o wartości 40,00 zł.

Sąd dokonując podziału majątku wspólnego byłych małżonków K. Sąd nie uwzględnił koca i wełnianej poduszki, które to uległy zniszczeniu w toku normalnej eksploatacji, co zostało potwierdzone przez wnioskodawcę a czemu nie sprzeciwiła się uczestniczka.

Sąd nie objął podziałem laptopa, bowiem w zakresie tego przedmiotu strony dokonały umownego podziału, w ten sposób, że miał on zostać w posiadaniu uczestniczki, która regulowała również raty za powyższy sprzęt, co wynika ze spójnych w tym zakresie zeznań wnioskodawcy i uczestniczki.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż wnioskodawca, należące do majątku wspólnego ruchomości w postaci piekarnika, płyty gazowej, pralki zbył, jednakże wartość tych przedmiotów należało rozliczyć w toku niniejszego postępowania. Analogicznie sytuacja przedstawia się w przypadku karniszy i firan, które uczestniczka bezpłatnie zbyła. Niniejsze stanowisko znajduje odzwierciedlenia w orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2013 roku, w sprawie o sygnaturze akt II CSK 583/12.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalono, iż uczestniczka otrzymała lodówkę Samsung, jako prezent imienninowy, co zostało ustalone na podstawie tak zeznań uczestniczki jak i świadka S. L.. Jednakże zgodnie z dyspozycją art. 34 krio przedmioty zwykłego urządzenia domowego służące do użytku obojga małżonków są objęte wspólnością ustawową także w wypadku gdy zostały nabyte przez dziedziczenie, zapis lub darowiznę, chyba, że spadkodawca lub darczyńca inaczej postanowił. W ramach przedmiotowego postępowania nie wykazano, że ojciec uczestniczki poczynił jakiegokolwiek zastrzeżenie, że lodówka, będąca niewątpliwie zwykłym urządzeniem domowych ma stanowić li tylko własność M. K. (2).

W zakresie podziału majątku ruchomego, Sąd kierował się przede wszystkim aktualnym stanem posiadania poszczególnych składników, ich użytecznością, społeczno-gospodarczym, przeznaczeniem oraz stanowiskiem stron. Ponadto, Sąd miał na względzie zasadę, iż w przypadku, gdy nie jest możliwy podział fizyczny poszczególnych rzeczy stanowiących majątek wspólny, Sąd winien przyznać uczestnikom poszczególne składniki majątku, a dopiero w ostateczności, w braku możliwości podziału majątku wspólnego zgodnie z wartością udziałów przypadających byłym małżonkom, zasądzić ewentualne dopłaty.

W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd objął podziałem ruchomości, które zostały pozostawione dla wnioskodawcy na nieruchomości położonej w K.

i przyznał je na rzecz wnioskodawcy. M. K. (1) miał świadomość pozostawionych dla niego rzeczy ruchomych, był o tym informowany zarówno przez uczestniczkę jak i przez nabywcę nieruchomości. Z zeznań wnioskodawcy jak i świadka R. K. wynika, iż wnioskodawca wiedział o tym, iż zostały na terenie nieruchomości pozostawione dla niego rzeczy oraz o rodzaju tych rzeczy, bowiem te które w jego ocenie przedstawiały jakąkolwiek wartość materialną objął w posiadanie i użytkowanie, a te które nie wyrażały, w jego ocenie żadnej wartości materialnej, pozostawił. W ocenie Sądu takie zachowanie wnioskodawcy charakteryzowało się wyjątkowa niestarannością i zawinieniem, dlatego też Sąd rozliczył ich wartość w toku rzecznego postępowania i przyznał na własność wnioskodawcy. I tak na własność wnioskodawcy zostały przyznane: ręczniki, pościel, kołdra, poduszki o wartości 0,00 zł, patelnie, garnki o wartości 200,00 zł, równowartość piekarnika o wartości 250,00 zł, równowartość płyty gazowej o wartości 250,00 zł, równowartość pralki o wartości 400,00 zł, wkrętarka o wartości 150,00 zł, lampa solna o wartości 20,00 zł, aparat fotograficzny o wartości 20,00 zł, odkurzacz przemysłowy o wartości 100,00 zł, separator do popiołu o wartości 50,00 zł, odtwarzacz M. o wartości 40,00 zł, kosiarka spalinowa o wartości 125,00 zł, meble ogrodowe o wartości 150,00 zł, wąż ogrodowy o wartości 10,00 zł, narzędzia ogrodowe o wartości 0,00 zł, skrzynka z narzędziami o wartości 100,00 zł, skrzynka na klucze o wartości 10,00 zł, wiertarka o wartości 150,00 zł, robot kuchenny o wartości 0,00 zł, czajnik elektryczny o wartości 50,00 zł, termos o wartości 0,00 zł, szklanki D., L. o wartości 0,00 zł, zaparzacz do kawy o wartości 0,00 zł, szklanki do piwa o wartości 0,00 zł, talerze o wartości 0,00 zł, sztuce o wartości 0,00 zł, kwiaty doniczkowe o wartości 0,00 zł, zegar o wartości 40,00 zł. Z kolei na wyłączną własność uczestniczki zostały przyznane: równowartość karniszy i firan o wartości 400,00 zł, lodówkę Samsung o wartości 400,00 zł, odkurzacz E. o wartości 125,00 zł, meble o wartości 3.800,00 zł, szkatułkę o wartości 0,00 zł. Reasumując wnioskodawcy zostały przyznane przedmioty ruchome o wartości 2.115,00 zł. Natomiast na rzecz uczestniczki zostały przyznane przedmioty ruchome o wartości 4.725,00 zł. Łączny majątek ruchomy byłych małżonków K. wyraża się kwota 6.840,00 zł. Tym samym tytułem dopłaty związanej z podziałem przedmiotów ruchomych wchodzących w skład majątku od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy zasądzeniu podlega kwota 1.305,00 zł.

Mając na względzie dotychczas przytoczone składniki jak i wartości majątku wspólnego byłych małżonków M. i M. K. (4), wskazać należy, iż cały majątek wspólny wyrażał się kwotą 24.258,18 zł (3.242,70 zł + 14.175,48 zł + 6.840,00 zł). Z uwagi na dyspozycję art. 43 §1 k.r.o., która nie była kwestionowana w toku postępowania co do zasady, wartość udziału tak wnioskodawcy jak i uczestniczki opiewa na kwotę 12.129,09 zł. Wartość składników majątkowych przyznanych na rzecz wnioskodawcy wyraża się kwota 3.692,52 zł, Natomiast wartość składników majątkowych przyznanych na rzecz uczestniczki stanowi kwotę 20.565,66 zł. Tym samym od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy podlega zwrotowi kwota 8.436,57 zł

W toku niniejszego postępowania uczestniczka zgłosiła do rozliczenia nakład poczyniony z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 18.670,70 zł. Zgodnie z art. 45 § 1 k.r.o., każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. Jak wynika z § 2 powołanego przepisu, zwrotu dokonuje się przy podziale majątku wspólnego, jednakże sąd może nakazać wcześniejszy zwrot, jeżeli wymaga tego dobro rodziny. Przepis art.45 k.r.o. reguluje rozliczenia z tytułu wydatków i nakładów poczynionych w czasie trwania wspólności ustawowej. Nie reguluje natomiast rozliczeń pomiędzy małżonkami

wydatków i nakładów poczynionych z majątków osobistych na majątek wspólny w czasie od ustania wspólności ustawowej do momentu podziału majątku, których podstawę materialnoprawną stanowią odpowiednio zastosowane przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych, w tym art.207 k.c. Stosownie do treści przywołanego art. 207 k.c., pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów. W takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną.

W tej sytuacji rozważania wymagało, jakie wydatki ponoszone przez uczestniczkę z tytułu utrzymania wspólnej nieruchomości winny podlegać rozliczeniu. W ocenie Sądu, rozliczeniu powinny podlegać: podatki obciążające nieruchomość położoną w K. Ł., koszty pobranych zaświadczeń wymaganych przy sprzedaży tejże nieruchomości, raty pożyczki zaciągniętej w 2008 roku w Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., która została przeznaczona na rozbudowę, wykończenie domu, raty kredytu hipotecznego indeksowanego w walucie obcej (...), których wysokość nie była stała, wydatki związane z opłatami za prowadzenie rachunku w Banku (...) Spółce Akcyjnej w W. o numerze (...), wydatki na ubezpieczenie na życie kredytobiorców (obowiązkowe w sytuacji zawarcia umowy kredytu hipotecznego), wydatki na ubezpieczenie domu. Z uwagi na równe udziały wnioskodawczyni i uczestnika w majątku wspólnym M. K. (1) winien ponieść połowę tak ustalonych kosztów związanych z udziałem małżonków w prawie własności nieruchomości. Zgodnie z ogólną zasadą ciężaru dowodu wyrażoną w art.6 k.c., ciężar udowodnienia zgłoszonego do rozliczenia przez M. K. (2) wydatku spoczywał na uczestniczce reprezentowanej przez fachowego pełnomocnika. W tym miejscu wskazać należy, iż wbrew twierdzeniom uczestniczki, wnioskodawca wskazywał cel na jaki przekazywał M. K. (2) środki pieniężne. W okresie od maja 2011 roku do czerwca 2011 roku przekazywał łącznie, przelewem kwotę 1.000,00 zł miesięcznie z oznaczeniem, iż są to środki na utrzymanie domu, analogiczna sytuacja miała miejsce w okresie od sierpnia 2011 roku do listopada 2011 roku, kiedy to przekazywał środki w wysokości 700,00 zł miesięcznie tytułując przelew "dom". Następnie od grudnia 2011 roku do lipca 2013 roku wnioskodawca przelewał na rzecz uczestniczki kwotę 1.000,00 zł miesięcznie, oznaczając w tytule przelewu "dom+M.". W tym miejscu zważyć należy, iż zgodnie z dyspozycją art. 451 kc, wnioskodawca wskazał, które z ciążących na nim obowiązków chce zaspokoić. Nie umknęło uwadze Sądu, iż od grudnia 2011 roku wnioskodawca tytułując przelew "dom+M.", był już wówczas zobowiązany prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Łodzi wydanym w dniu 20 września 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt II C 269/11, w sprawie o sygnaturze akt , do pokrywania kosztów utrzymania małoletniego syna w wysokości 500,00 zł miesięcznie. Tym samym z kwoty płaconej co miesiąc przez wnioskodawcę, w okresie od grudnia 2011 roku do lipca 2013 roku, w wysokości 1.000,00 zł miesięcznie, Sąd zaliczył kwotę 500,00 zł na realizację obowiązku alimentacyjnego ciążącego na M. K. (1) w związku z utrzymaniem wspólnego małoletniego syna stron, zaś pozostałą kwotę w wysokości 500,00 zł na pokrycie wydatków, wyszczególnionych powyżej, związanych z utrzymaniem nieruchomości w K.. Koniecznym jest przy tym zasygnalizowanie, iż przekazywana przez wnioskodawcę na poczet obciążających go wydatków kwota 500,00 zł nie pokrywała w całości wydatków związanych z posiadaniem przez M. K. (1) udziałem w nieruchomości położonej w K.. Zaznaczyć przy tym należy, iż Sąd przy rozliczeniach zgłoszonego nakładu nie uwzględnił miesiąca lipca 2011 roku, z uwagi na brak wiarygodnych dokumentów to jest wyciągów bankowych za ten miesiąc, na podstawie których możliwym byłoby ustalenie tak sumy wydatków obciążających strony, jak i wysokość wpłaconych przez M. K. (1) środków pieniężnych

Mając na uwadze powyższe Sąd, opierając się na zgromadzonym materiale dowodowym, wyciągach bankowych, ustalił, iż uczestniczka poniosła nakład z majątku osobistego na poczet majątku wspólnego, który co do zasady podlega rozliczeniu w toku niniejszego postępowania, w kwocie 5.156,08 zł. Na powyższą kwotę składają się miesięczne kwoty, które M. K. (2) wykladała z własnego majątku na pokrycie zobowiązań obciążających zarówno wnioskodawcę jak i uczestniczkę, co wynika z faktu, iż środki pieniężne przekazywane przez M. K. (1) począwszy od sierpnia 2011 roku nie pozwalały na pokrycie całości zobowiązań, w których winien partycypować w związku z posiadaniem udziałem w nieruchomości wspólnej. Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że uczestniczka poniosła nakład w następującej wysokości:

- sierpień 2011 roku – 63,00 zł,

- wrzesień 2011 roku – 77,50 zł,
- październik 2011 roku – 27,50 zł,
- listopad 2011 roku – 80,00 zł,
- grudzień 2011 roku – 235,50 zł,
- styczeń 2012 roku – 248,50 zł,
- luty 2012 roku – 222,97 zł,
- marzec 2012 roku – 276,45 zł,
- kwiecień 2012 roku – 225,37 zł,
- maj 2012 roku – 290,00 zł,
- czerwiec 2012 roku – 252,77 zł,
- lipiec 2012 roku – 230,83 zł,
- sierpień 2012 roku – 213,08 zł,
- wrzesień 2012 roku – 283,55 zł,
- październik 2012 roku – 214,46 zł,
- listopad 2012 roku – 276,37 zł,
- grudzień 2012 roku – 218,47 zł,
- styczeń 2013 roku – 216,53 zł,
- luty 2013 roku – 211,30 zł,
- marzec 2013 roku – 267,59 zł,
- kwiecień 2013 roku – 218,72 zł,
- maj 2013 roku – 271,29 zł,
- czerwiec 2013 roku – 223,19 zł,
- lipiec 2013 roku – 311,14 zł.

Zatem uczestniczka poniosła nakład z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 5.156,08 zł, które Sąd rozliczył w toku niniejszego postępowania, pomniejszając spłatę należną od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy o poczyniony nakład. Z podziału majątku wspólnego uczestniczka winna zwrócić na rzecz wnioskodawcy kwotę 8.436,57 zł, która po pomniejszeniu o wskazany powyższej nakład poczyniony przez uczestniczkę z jej majątku osobistego na majątek wspólny byłych małżonków w wysokości 5.156,08 zł, stanowi kwotę 3.280,49 zł, którą Sąd zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy tytułem wyrównania wartości udziału w majątku wspólnym oraz rozliczenia nakładów i wydatków wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 grudnia 2013 roku. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 kc, mając na uwadze, iż M. K. (2) w sposób zawiniony wypłaciła kwotę 14.175,48 zł. Jako datę początkową Sąd przyjął następnny dzień, po dniu kiedy uczestniczka otrzymała odpis wniosku inicjującego niniejsze postępowanie, uznając, iż bezzasadnym jest żądanie zasądzenia odsetek od daty wcześniejszej, w sytuacji

gdy wezwanie o zwrot kwoty 7.087,04 zł został skierowany na nieprawidłowy adres, co uniemożliwiło uczestnicze zapoznanie się z wnioskiem, a tym samym skuteczne wezwanie jej do zwrotu powyższej kwoty.

Na marginesie wspomnieć należy, iż w okresie od kwietnia 2011 roku do czerwca 2011 roku, kwoty przekazywane przez wnioskodawcę na rzecz uczestniczki w związku z kosztami utrzymania nieruchomości wspólnej w całości pokrywały ciężącą na nim ich część, a zatem powyższy okres nie został przez Sąd uwzględniony w powyższych rozliczeniach. Zresztą wnioskodawca reprezentowany w toku całego postępowania przez profesjonalnego pełnomocnika nie zgłosił do rozliczenia nakładu pochodzącego z jego majątku osobistego na majątek wspólny w postaci kosztów utrzymania nieruchomości wspólnej.

Sąd nie rozliczył w toku niniejszego postępowania zgłoszonych do rozliczenia przez wnioskodawcę kosztów wynikających z wcześniejszego rozwiązania umowy o dostawę telewizji kablowej w wysokości 400,00 zł oraz rozliczenia kwoty 6.000,00 zł, uzyskanej ze sprzedaży pojazdu, zakupionego w trakcie trwania wspólności ustawowej jednakże ze środków pochodzących w całości z majątku osobistego wnioskodawcy. Powyższe nakłady nie zostały rozliczone z uwagi na fakt, iż nie zostały udowodnione, a to na wnioskodawcy jako na osobie zgłaszającej do rozliczenia powyższy nakład, spoczywa onus probandi, w tym zakresie, tymczasem wnioskodawca na okoliczność udowodnienia swych twierdzeń, z których wywodził skutki prawne nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych. Nadto zwrócić należy uwagę na domniemanie wynikające z treści art. 31 krio, z dyspozycji którego wynika, iż przedmioty nabyte w trakcie trwania małżeństwa, wspólności ustawowej wchodzi w skład majątku wspólnego. Powyższego domniemania wnioskodawcy nie udało się obalić w toku przedmiotowego postępowania. Dodatkowo uwadze Sądu nie umknęła okoliczność, iż zeznania wnioskodawcy w tym zakresie cechowały się wzajemną sprzecznością, bowiem wnioskodawca raz zeznał, że pojazd zakupiony w trakcie trwania małżeństwa pochodził ze środków stanowiących jego majątek osobisty, tymczasem w dalszych zeznaniach podał, iż nie posiadał żadnego majątku osobistego.

Sąd nie uwzględnił również w rozliczeniach zgłoszonych przez uczestniczkę kosztów uiszczonych tytułem opłacenia wynagrodzenia adwokackiego, w związku z pomocą prawną z której korzystała w toku postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w Łodzi w sprawie o sygnaturze akt II C 831/12 oraz a następnie przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygnaturze I ACa 806/13, którego przedmiotem było unieważnienie aktu notarialnego – umowy sprzedaży nieruchomości położonej w K., gdzie uczestniczka i wnioskodawca byli stroną pozwaną. Ze zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie wynika, iż faktury Vat wystawione przez podmiot świadczący pomoc prawną, zostały wystawione na uczestniczkę, która je terminowo opłaciła, i która w związku zawartymi w orzeczeniach kończących powyżej wskazane postępowania rozstrzygnięciach o kosztach, uzyskała zwrot tych kosztów w przeważającej wysokości, co znalazło wyraz w ograniczeniu zgłoszonego do rozliczenia nakładu do kwoty 800,00 zł. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż uczestniczka nie przedłożyła zawartej umowy o świadczenie usług, która była podstawą do wystawienia przywołanych faktur, na podstawie której możliwym byłoby zweryfikowanie, strony niniejszej umowy, natomiast z samego faktu, iż wnioskodawca udzielił pełnomocnictwa do reprezentowania, co zostało potwierdzone zeznaniami wnioskodawcy złożonymi w toku postępowania, nie wynika, iż był on zobowiązany do uiszczenia wynagrodzenia na rzecz reprezentującego jego interesy pełnomocnika, nie jest bowiem wykluczone, iż profesjonalny pełnomocnik reprezentował wnioskodawcę pro bono. Nadto zwrócić należy uwagę, iż M. K. (2) zawarła umowę o świadczenie usług prawnych w dniu 3 lipca 2012 roku, a zatem po tym jak strony zawarły umowę majątkową małżeńską. Co prawda w sprawie o unieważnienia aktu notarialnego po stronie pozwanej zachodziło współuczestnictwo konieczne, jednakże nie można wnioskować, iż M. K. (1) był zobligowany do zawierania umowy o świadczenie usług prawnych. W ocenie Sądu korzystanie z pomocy prawnej w toku wyżej przywołanego postępowania nie zawiera się w katalogu czynności objętych dyspozycją art. 207 kc to jest w katalogu czynności zachowawczych. Tym samym nie zostało wykazane, iż wnioskodawca był z mocy ustawy zobligowany do partycypowania w kosztach poniesionych przez uczestniczkę w związku z wynagrodzeniem prawnika, stosownie do posiadanego udziału w nieruchomości, której dotyczył akt notarialny będący przedmiotem postępowania, w toku którego wnioskodawca i uczestniczka byli stroną pozwaną.

Sąd nie rozliczył również zgłoszonego przez uczestniczkę nakładu w związku z poniesionymi przez uczestniczkę kosztami związanymi z rachunkami za media za okres od 4 kwietnia 2011 roku do dnia 30 lipca 2011 roku – to

jest do czasu wyprowadzki wnioskodawcy ze wspólnego domu stron w wysokości 1.524,15 zł. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił, iż wnioskodawca wyprowadził się z nieruchomości wspólnej pod koniec stycznia 2011 roku. Nadto z całą stanowczością wskazać należy, iż zgłoszone do rozliczenia opłaty za media takie jak zużycie wody, prądu i gazu w domu jednorodzinym było opomiarowane licznikami i rozliczane według liczników. Skoro uczestnik w okresie od lutego 2011 roku nie zamieszkiwał we wspólnym domu i nie korzystał w nim z mediów brak jest podstaw do obciążania go kosztami związanymi ze zużyciem mediów, zwłaszcza że są one rozliczane według zużycia, które jest opomiarowane. W ocenie Sądu nawet gdyby przyjąć, za twierdzeniami uczestniczki, że wnioskodawca zamieszkiwał we wspólnym domu stron, do końca lipca 2013 roku, to również Sąd nie mógłby rozliczyć kosztów związanych z mediami, bowiem tak już zasygnalizowano były one rozliczane według faktycznego zużycia, natomiast nie zostało w sprawie ustalone czy w tym okresie wnioskodawca zamieszkiwał na terenie tejże nieruchomości sam, co pozwoliłoby obciążyć go w całości kosztami za media za ten okres, czy też zamieszkiwał wraz z uczestniczką i wspólnym synem, co z kolei determinuje konieczność rozliczenia mediów w stosunku do faktycznego ich zużycia przez wnioskodawcę. Nadto podkreślić należy, że do akt sprawy nie zostały złożone żadne dowody na okoliczność wysokości poniesionych kosztów za media, w szczególności rachunki, faktury. Natomiast Sąd wobec zanegowania ich wysokości przez stronę przeciwną nie mógł się oprzeć na prywatnym, sporządzonym przez uczestniczkę zestawieniu tych kosztów, co skutkuje faktem, iż zostały pominięte w rozliczeniach dokonywanych w toku rzeczonoego postępowania.

Sąd nie uwzględnił również w rozliczeniach zgłoszonego przez uczestniczkę nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny, a związanego z kosztami wyłożonymi na przygotowanie nieruchomości wspólnej do sprzedaży to jest wynagrodzenia za uporządkowanie terenu, koszenie trawy, kosztów związane z serwisem pieca c.o.. W ocenie Sądu o ile w toku przedmiotowego postępowania wykazane zostało, iż zasadnym było poniesienie tych kosztów, co wynika tak z zeznań uczestniczki jak i zeznań świadków w osobie E. S., T. S., to jednak nie została w sposób niewątpliwy wykazana wysokość poniesionych z tego tytułu kosztów, co uniemożliwia ich uwzględnienie w rozliczeniach dokonywanych w ramach niniejszego postępowania. Uczestniczka nie przedłożyła bowiem żadnych rachunków, faktur, na podstawie których możliwym byłoby ustalenie wysokości poniesionych kosztów, przy niespornej zasadzie, iż istniała konieczność ich poniesienia. W tym zakresie uczestniczka, na której ciążył ciężar dowodowy nie wykazała wysokości tych kosztów. Nadto w ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie będzie miał zastosowania art. 322 k.p.c. w zw. z art. 13§2 k.p.c., który stanowi, że w przypadku gdy ścisłe udowodnienie żądania nie jest możliwe lub nader utrudnione, sąd może zasądzić odpowiednią sumę według swojej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy. Przepis ten – zdaniem sądu nie będzie miał zastosowanie z uwagi na fakt, iż zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie nie pojawiły się przeszkody uniemożliwiające ścisłe, precyzyjne wykazanie, udowodnienie poniesionych przez uczestniczkę kosztów.

Odnosząc się do rozliczenia zgłoszonego przez uczestniczkę nakładu z jej majątku osobistego na majątek osobisty uczestnika w wysokości 10.000,00 zł, które to zostały przekazane przed podpisaniem umowy sprzedaży nieruchomości w lipcu 2013 roku, w ocenie Sądu niniejszy nakład nie podlega rozliczeniu w ramach przedmiotowego postępowania.

Jak już wskazano powyżej przepis art. 45 krio stanowi, że każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek odrębny. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swego majątku odrębnego na majątek wspólny, przy czym zwrotu dokonuje się przy podziale majątku wspólnego, jednakże sąd może nakazać wcześniejszy zwrot, jeżeli wymaga tego dobro rodziny. Treść art. 45 §1 krio pozwala przyjąć, że przepis ten - jako materialnoprawna podstawa rozliczenia małżonków - dotyczy zwrotu nakładów z majątku wspólnego na majątek odrębny jednego z małżonków oraz z majątku odrębnego na majątek wspólny. Przepis ten nie rozstrzyga natomiast sposobu rozliczenia nakładów dokonanych z majątku odrębnego jednego z małżonków na majątek odrębny drugiego z małżonków, podstawę materialnoprawną tych rozliczeń stanowią zatem przepisy kodeksu cywilnego. Zatem dyspozycja cytowanego powyżej przepisu art. 45 §1 krio nie są objęte i nie podlegają wyrównaniom przy podziale majątku wspólnego wydatki i nakłady poczynione kosztem majątku osobistego jednego małżonków na majątek osobisty drugiego. Tym samym rozliczenia te podlegają ogólnym normom prawa i

postępowania cywilnego, nakazującym dochodzenie przez byłych małżonków roszczeń, które nie są objęte przepisem art. 45§1 krio, w postępowaniu procesowym (orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 1970 roku, III CRN 90/70, z dnia 18 marca 1999 roku, (...) 483/98). Obowiązujące orzecznictwo dopuszcza tylko jedną możliwość rozliczenia nakładów poczynionych z majątku osobistego jednego z małżonka ma majątek osobisty drugiego z małżonków, a mianowicie nakłady z majątku odrębnego jednego małżonków na majątek odrębny drugiego podlegają rozliczeniu z majątku wspólnego tylko wówczas, gdy na przedmiot majątkowy stanowiący majątek odrębny jednego z małżonków dokonano nakładów zarówno z majątku wspólnego, jak i z majątku odrębnego małżonków (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2002 roku, IV CKN 1108/00, OSNC 2003/9/123).

Transponując powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż niewątpliwie uiszczona przez uczestniczkę w lipcu 2013 roku na rzecz wnioskodawcy kwota 10.000,00 zł pochodziła z majątku osobistego uczestniczki i została przekazana do majątku osobistego wnioskodawcy, bowiem wnioskodawca i uczestniczka począwszy od 4 kwietnia 2011 roku posiadali majątki osobiste. Ponad wszelką wątpliwość ustalono w przedmiotowej sprawie również, iż nie było żadnej podstawy prawnej do przekazania na rzecz wnioskodawcy przywołanej kwoty. Wnioskodawca wymusił na uczestniczkę konieczność zapłaty, w drodze szantażu. Jednakże mając na względzie przytoczone powyżej wywody, Sąd nie mógł w ramach postępowania o podział majątku wspólnego rozliczyć tejsze kwoty, bowiem w lipcu 2013 roku nie było żadnego nakładu pochodzącego z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawcy, uczestniczki co wyklucza możliwość rozliczenia nakładu z majątku osobistego uczestniczki na majątek osobisty wnioskodawcy. W tym zakresie zasadnym jest dochodzenie swych praw i szukanie pomocy prawnej w drodze postępowania procesowego.

Zasada rozliczenia kosztów postępowania prowadzonego w trybie nieprocesowym wynika z art. 520 § 1 k.p.c. Zgodnie z jego brzmieniem każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Wyjątki od tej zasady zostały ustanowione w dalszych paragrafach art.520 k.p.c., stanowiąc, iż jeżeli jednak uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości. To samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników (§ 2). Zaś, paragraf 3 art.520 k.p.c. stanowi, iż jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio, jeżeli uczestnik postępował niesumiennie lub oczywiście niewłaściwie. W orzecznictwie i doktrynie zwraca się uwagę, iż w postępowaniu nieprocesowym nie ma „pojedyńku” dwóch przeciwstawnych sobie stron, dlatego też nie można mówić o przegrywającym, który powinien zwrócić koszty postępowania wygrywającemu (por. art. 98 § 1 k.p.c.). Przeciwnie, z treści całego art.520 k.p.c. wynika, że ustawodawca zakłada, że w zasadzie uczestnicy postępowania są w tym samym stopniu zainteresowani jego wynikiem, a orzeczenie sądu udziela ochrony prawnej każdemu uczestnikowi. Dlatego ten, kto poniósł koszty zastępstwa procesowego, nie uzyska zwrotu wydanych kwot od innego uczestnika, ale i nie jest obowiązany do zwracania kosztów poniesionych przez innego uczestnika (tak Bodio Joanna, Demendecki Tomasz, Jakubecki Andrzej, Marcewicz Olimpia, Telenga Przemysław, Wójcik Mariusz P [w] Komentarz do art.520 kodeksu postępowania cywilnego, LEX/el. 2010; Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 grudnia 1999 roku, III CKN 497/98, OSNC 2000 rok, nr 6, poz. 116) . Stanowisko takie uzasadnione jest niezależnością i samodzielnością udziału w tym postępowaniu każdego jego uczestnika (Budnowska Joanna, Zieliński Andrzej artykuł Palestra 1995 rok, numer 7-8, s. 58, Lex nr 11671/1).

W przedmiotowej sprawie uczestnicy byli w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania, a ich interesy nie były sprzeczne – ich celem było dokonanie podziału majątku wspólnego. Wnioskodawca uiścił opłatę sądową od wniosku w wysokości 1.000,00 zł, zatem biorąc pod uwagę, że udział stron w majątku wspólnym jest równy, należało stosownie do udziałów orzec o tych kosztach, a więc zasądzić od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwotę 500,00 zł, zaś w pozostałym zakresie ustalić, że strony ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie. Na marginesie zauważyć należy, iż w postępowaniu o podział majątku Sąd z urzędu ustala skład i wartość majątku wspólnego, a zatem jeżeli wolą stron było skorzystanie z pomocy fachowych pełnomocników, ich wynagrodzenie powinno obciążać strony.